

[Lis Gross.]

valgs prøvelse har herefter holdt møde, og efter at have gennemgået stedfortræderlisten og de øvrige dokumenter indstiller udvalget enstemmigt, at fagforeningsformand Niels Møller Sørensen godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra den 20. oktober d. å. at regne.

I skrivelse af 11. d. m. anmodede folketingsmand H. Larsen (Bjerre) om orlov på grund af sygdom. Den 21. d. m. meddelte det høje ting den ønskede orlov og vedtog at indkalde stedfortræderen. På den førnævnte af indenrigsministeriet udarbejdede liste findes som 1. stedfortræder for socialdemokratiet i Bornholms amtskreds opført borgmester Hans Pihl, Nekso, der i skrivelse af dags dato har meddelt, at han er villig til midlertidigt at tage sæde i folketinget i anledning af den nævnte orlov. Udvalget til valgs prøvelse har ligeledes i dette tilfælde gennemgået stedfortræderlisten og de øvrige dokumenter og indstiller herefter enstemmigt, at borgmester Hans Pihl godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra den 21. oktober d. å. at regne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Udvalgets indstilling om godkendelse af fagforeningsformand Niels Møller Sørensen som midlertidigt medlem af folketinget fra den 20. oktober 1964

vedtoges enstemmigt med 144 stemmer.

Udvalgets indstilling om godkendelse af borgmester Hans Pihl som midlertidigt medlem af folketinget fra den 21. oktober 1964

vedtoges enstemmigt med 144 stemmer.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Else-Merete Ross* til justitsministeren:

„Agter ministeren at fremsætte lovforslag om, at § 225, stk. 4, i borgerlig straffelov bortfalder?“

Else-Merete Ross: Jeg har spurgt den højtærede justitsminister, om han agter at fremsætte lovforslag om ophævelse af stk. 4 i § 225 i borgerlig straffelov. Jeg har

gjort det, fordi der ved behandlingen af straffelovsforslaget i 1961 var betydelig usikkerhed med hensyn til det hensigtsmæssige og berettigede i at indføre det nye stk. 4. Herved blev et kønsligt forhold til en person af samme køn mellem 18 og 21 år gjort kriminelt, når forholdet var opnået ved betaling eller løfte om betaling. Man kriminaliserede herefter noget, der efter tidligere opfattelse ikke var strafværdigt, og som man ikke straffer, når det drejer sig om heteroseksuel prostitution.

Den daværende højtærede justitsminister turde ved første behandling slet ikke lægge sig fast på, at det, han var nået frem til i stk. 4, var det rigtige, og sagde, at vi vidste alt for lidt om hele dette problem, og stillede sig i lighed med flere ordførere skeptisk over for, om det overhovedet var muligt ad straffelovens vej at nå det mål, man sigtede imod. Selv ordførere, der talte til fordel for stk. 4, udtrykte en vis betænkelighed over for følgerne af den skærpede kurs og henviste ligesom modstandere til den fare, der lå i at udvide trækkerdrengegruppen med 3 årgange, så der derigennem åbnedes endnu videre muligheder end dem, der i øjeblikket er for pengeafpresning o. lign. over for homofile.

I folketingsudvalget stemte 9 for stk. 4, 8 imod. Ved anden behandling stemtes på tværs af partirammerne: 92 for, 62 imod. Ved tredje behandling tilkendegav 32 medlemmer deres misbilligelse af den nye bestemmelse ved at stemme imod hele lovforslaget, som de ellers på andre områder fuldt ud kunne tiltræde.

Efter den tid har flere sagt til mig, at de ville have stemt imod, hvis de havde haft det kendskab til sagen, som man nu har. Da der nu er kommet mange nye medlemmer i folketinget, er der mulighed for, at en afstemning om stk. 4 vil falde anderledes ud end i 1961. Så vidt jeg har kunnet følge med i litteraturen på dette område mener jeg, der er rammet en pæl igennem teorien om muligheden for forførelse til homoseksualitet. Denne forkerte teori var sandsynligvis medvirkende til, at flere stemte for stk. 4.

Den socialdemokratiske ordfører dengang sagde, at det kriminalpolitisk set var et skridt i den gale retning, vi foretog. Jeg håber derfor, at den daværende ærede ordførers